

Лекція 3: АЗІЙСЬКО-ТИХООКЕАНСЬКЕ ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО (АТЕС).

ПЛАН:

1. Країни – учасниці АТЕС.
2. Мета та завдання АТЕС.
3. Принципи діяльності АТЕС.
4. Організаційна структура АТЕС.

Література:

1. Абдурасулова Д.Д. Институты индустриальной экономики : Финансовый сектор стран Юго-Восточной Азии в условиях глобализации. Экономика и финансы. 2007. № 8. С. 20–23.
2. Білорус О.Г. Економічна глобалістика. Світ-система глобалізму: монографія. Київ : Університет «Україна», 2016. 536 с.
3. Булатова О.В. Регіональна складова глобальних інтеграційних процесів: монографія. Донецьк : ДонНУ, 2012. 386 с.
4. Володин Д. США, Китай и новое военно-стратегическое уравнение в АТР. Мировая экономика и международные отношения. 2006. № 2. С. 74–81.
5. Галушка-Адайкин А.Р. Сукарно и Сухарто: два президента одной разной Индонезии. Вестник Удмуртского университета. 2014. Вып. 3. С. 107–111.
6. Геополітичні трансформації в Євразії: погляди з Києва і Сеула: збірник наукових праць / ред.: Г.М. Перепелиця, Хо Сун Чьола. Київ : ДЕМІД, 2008. 399 с.
7. Городня Н.Д. Відновлення американського лідерства в Азійсько-Тихоокеанському регіоні в політиці адміністрації Б. Обама. Актуальні проблеми міжнародних відносин. Випуск 107. Частина 1: збірник наукових праць / ред. В. В. Копійка. Київ : Київський університет ім. Т. Шевченка, 2012. С. 190–196.
8. Добринская О. Отношения Японии с державами Азиатско-Тихоокеанского региона. Мировая экономика и международные отношения. 2003. № 3. С. 95–101.
9. Досвід співпраці Китаю і країн Центральної та Східної Європи у форматі «16+1» та перспективи України. Аналітична записка. URL : <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/mizhnarodni-vidnosini/dosvid-spivpraci-kitayu-i-krain-centralnoi-ta-skhidnoi-evropi-u>.

- 10.Ефимова Л.М. Индонезийская «Морская ось мира» и китайский «Морской шелковый путь XXI века». Вестник МГИМО – Университета. 2015. № 6, № 45. С. 196–204.
- 11.Івасечко О. АСЕАН та ЄС у порівнянні: геоекономічний та інституційний аспекти. Вісник Національного університету “Львівська політехніка”. Політичні науки. 2015. №. 2. С. 27–32.
- 12.Кривенко Н.В. Особливості розвитку інтеграційних угруповань. Наукові записки Національного університету “Острозька академія”. Серія “Економіка”. 2017. № 6(34). С. 4–7.
- 13.Лещенко Л.О. Доцентровані та відцентровані тенденції в Південно-Східній Азії в процесі започаткування регіонального полюсу сучасної світосистеми. Дослідження світової політики. 2007. № 38. С. 227–237.
- 14.Лук’яненко Д.Г. Глобальна економічна інтеграція: монографія. Київ : Нац. підруч., 2008. 220 с.
- 15.Мариніна С.В. Особливості розвитку інтеграційних угруповань в Азійсько-Тихоокеанському регіоні. Економічний часопис ХХІ. 2013. №1-2(2). С. 3–6.
- 16.Сардак С.Е. Потенціал економічного розвитку АСЕАН. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. №5(05), 2016. С. 41–44.
- 17.Світові інтеграційні процеси в умовах трансформації міжнародних систем : навчальний посібник / М. А. Кулініч [и др.]. Київ : ДАУ при МЗС України, 2013. 628 с
- 18.Чень Цзюнь. Економічне співробітництво КНР і АСЕАН. Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. 2014. Вип. 19, ч. 2. С. 237–241.
- 19.Шевчук О.В. Система безпеки Азіатсько-Тихоокеанського регіону: фактори формування та тенденції розвитку: Монографія. Миколаїв: ЧДУ ім. Петра Могили, 2010. 200 с.
- 20.Шергін С.О. Політологічні аспекти дослідження азійсько-тихоокеанського регіоналізму. Україна дипломатична. 2013. Вип. 14. С. 565–603.
- 21.Шкарпетина Н. Міжнародна конкурентоспроможність нових індустриальних країни Азії. Фінанси України. 2005. № 6. С. 131–137.